

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Монтана , 12.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на седми декември,
през две хиляди и двадесета година в следния състав:

	Председател:	Костадин Ст. Живков
	Членове:	Диана К. Йорданова Олег С. Спиров
при участието на секретаря Мадлена Н. Митова в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Монтана като разгледа докладваното от Костадин Ст. Живков Въззивно наказателно дело от общ характер № 20201600600151 по описа за 2020 година		

Производството е по чл.325 и сл.от НПК,образувано по въззивна жалба на А. Т. от гр.М. против решение,постановено на 29.VII.2020 г. по НОХД №832 по описа на Районен съд-М. за 2020 г.,с косто е признат за виновен в това,че на 3.VIII.2019 г. в гр.М., при управление на т. автомобил марка „И.",модел „*",с ДК № ***,нарушил правилата за движение- чл.25,ал.1 и чл.11 б от ЗДвП,поради което по непредпазливост причинил средна т. п.,изразяваща се в с. на с. к. в. на А. Ж.,което довело до затруднения в движението на долен д. к. за срок от 4-5 месеца -престъпление по чл.343, ал.1, б."б", предл.П-о във вр. С чл.342, ал.1 от НК, поради косто и на основание чл.78а, ал.1 от НК го освободил от наказателна отговорност, като му наложил а. наказание „г." в размер на 1000 лв. и „л. от право да у. *" за срок от една година.

Производството е по чл.325 и сл.от НПК,образувано по въззивна жалба на
Против така постановеното решение е подадена жалба от А. Т. с оплаквания

за неправилност, незаконосъобразност и нарушения на процедурните правила и искане на тези основания да бъде отменено или да се измени в частта на наказанието „л. от право да у. *“,като бъде намалено по размер.

Окръжен съд е провел разпоредително заседание на 9.XI.2020 г., като е преценил,че не следва да бъде допускан до разпит подсъдимия в първоинстанционното производство и да се събират гласни доказателства.

В съдебно заседание прокурорът поддържа становище за неоснователност на жалбата,като предлага да бъде потвърдено обжалваното решение.

От своя страна жалбоподателят,редовно призован,не се явява,вместо него процесуалният му представител-упълномощен адвокат поддържа жалбата съобразно изложените в нея доводи и искания.

Както бе посочено,в хода на въззивното производство не са приобщени нови доказателства,а при анализа на събраните от първоинстанционния съд в тяхната цялост и логическо единство,както и във връзка със становищата на страните се установи-жалбата е подадена в законния срок и от оправомощено лице с правен интерес от обжалване,поради което е процесуално допустима,а разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА** с оглед на следните съображения:

За да постанови обжалваното решение,първият съд е обсъдил задълбочено събраните от него в хода на съдебното следствие доказателства и въз основа на установените по изискуемия от закона безспорен и обективен начин факти е изложил в посочения акт законосъобразни правни изводи,достигнати при изследването им.

Основните възражения,на които е базирана жалбата са за процедурни нарушения при постановяване на съдебния акт-че след като е сезиран с обвинителен акт,а не с постановление за прекратяване по чл.78а

НК,решаващият съд е насрочил разглеждането на делото по процедурата,предвидена за последно цитирания текст,вместо по общия ред да призове страните на разпоредително заседание,като се твърди,че това е съществено процесуално нарушение,довело до ограничаване правото на защита,тъй като обвиненото лице Т. не е получило възможност да ангажира

адвокатска защита в първоинстанционното производство поради непровеждане на разпоредително заседание. Този довод е категорично несъстоятелен, тъй като съдът не е „длъжен веднага да насрочи разпоредително заседание“ каквото изявление заяви защитата на жалбоподателя в съдебно заседание и каквато е основополагащата теза в жалбата. Напротив, законовата разпоредба е, при условие, че съдът констатира, че са налице основанията за провеждане на делото по реда на чл. 78а от НК, той да спазва тази процедура, независимо, че не е сезиран с постановление за прекратяване, а с обвинителен акт, както е процесния случай. Още повече, че не може да става дума за накърняване на правото на защита, тъй като на лицето е предявено обвинение още по досъдебното производство, то е достатъчно информирано за него, като му е предоставена в пълна мяра възможност да ангажира защитата си чрез упълномощаване на адвокат, респ. ангажиране на допълнителни доказателства или друг възможен способ. Така че в този аспект жалбата е категорично несъстоятелна, както и досежно възражението за нередовно призоваване, което също се изтъква като пречка обвиненото лице да си ангажира защитник. Наистина, не може да се приеме по аналогия процедурата от ГПК, при която щом лицето не възрази против нередовното призоваване, се счита за редовно призовано. В случая такова волеизявление не следва да се възприема по аналогичен начин, но то удостоверява информираността на лицето, че против него се води дело, по което му е възведено обвинение, за което е известен още по досъдебното производство, както бе отбелязано. Несъмнено правото на защита е от изключителна важност в наказателния процес, но също така много съществен момент в него е да не се спекулира с това право, за да постигне това производство целта си, като се наложи съответно наказание на лицата, по отношение на които се повдигне обвинение за извършено от тях противоправно деяние, квалифицирано като престъпление. В конкретния случай, приключил с обжалвания и разглеждан съдебен акт тази цел е постигната, като определеното в него наказание е съответно на обстоятелствата, относими при определянето му, поради което е справедливо отмерено и в състояние да постигне целите на наказанието – както на генералната превенция-възспираща, така и на личната-превъзпитателна. Поради това и този довод-за несправедливост на наказанието също се явява несъстоятелен. Ако обсъдим отново предните

възражения-за нарушения на процесуалните норми-то такива по виждане на настоящия състав на въззивния съд-несъмнено не са налице,при това от категорията на съществените,както се твърди в жалбата.Дори да се приемат цитираните несъответствия като пропуски (ненасрочване на разпоредително заседание,твърдяното като нередовно призоваване)то те категорично не са съществени и не накърняват правото на защита на жалбоподателя Т..Още повече би било противозаконно и в разрез с всички принципи на наказателния процес да се променя съобразно искането в жалбата атакувания с нея съдебен акт,който както бе посочено е постигнал целите на наказателното производство-да се постигне наказване по предвидения в закона начин на лице,признато за виновно по обвинение в извършване на престъпление.

С оглед на гореизложеното,след извършената проверка за обща законосъобразност по правилото на чл.313-314 от НПК не се установиха основания за отмяна или изменяване на обжалвания съдебен акт,като жалбата против него се явява изцяло неоснователна,а същият като правилен и законосъобразен следва да бъде потвърден,поради което и на основание чл.338 във вр. с чл.334,т.6 от НПК Окръжен съд-М.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО решение,постановено на 29.VII.2020 г. по НОХД №832 по описа на Районен съд- М. за 2020 г.

Председател:	
Членове:	
1.	
2.	